

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua told Pilate that His kingdom was “not of this world.” However, it will one day conquer this world.

Not of This World

After being convicted by Caiaphas’ kangaroo court, our holy Master Yeshua of Nazareth, the King of the Jews, entered the lavish, kingly palace of King Herod the Great for the first time.

He stood utterly alone in front of Pilate and his men, flanked by Roman soldiers. The idols of the Roman gods adorned the governor’s hall, and the Roman standards decorated the walls.

Pilate asked Him, “Are you the King of the Jews?” (Luke 23:3). Pilate sought a pretense on which to try and convict Yeshua as a criminal against Rome. The sedition and false-monarch claim seemed the strongest. Yeshua had been preaching, “The kingdom of heaven is at hand,” while leading crowds of messianic enthusiasts—a clear challenge to Rome’s authority over Judea and Galilee.

The Master asked, “Are you saying this on your own initiative, or did others tell you about Me?” (John 18:34).

Pilate snapped back, “I am not a Jew, am I? Your own nation and the chief priests delivered You to me; what have You done?” (John 18:35).

The Master understood where Pilate was trying to lead the conversation and deflected the line of inquiry. He made it clear to Pilate that He was neither a revolutionary nor a Zealot terrorist. He was not attempting to start a political kingdom. He said, “My kingdom is not of this world. If My kingdom were of this world, then My servants would be fighting so that I would not be handed over to the Jews; but as it is, My kingdom is not of this realm” (John 18:36).

The Master spoke cryptically and evasively. His “kingdom is not of this world” in the same way that His disciples were “not of the world” (John 15:19). The disciples did not conform to the world and its wicked ways because He had chosen them out of the world, but they were not invisible, spiritual, or up in heaven. Neither did

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua vertelde Pilatus dat Zijn koninkrijk "niet van deze wereld" was. Maar op een dag zal het deze wereld veroveren.

Niet van deze wereld

Na te zijn veroordeeld door de onwettige rechtbank van Kajafas, ging onze heilige Meester Yeshua van Nazareth, de Koning der Joden, voor de eerste keer het weelderige, koninklijke paleis van Koning Herodes de Grote binnen.

Hij stond helemaal alleen voor Pilatus en zijn mannen, geflankeerd door Romeinse soldaten. De afgodsbeelden van de Romeinse goden sierden de zaal van de gouverneur, en de Romeinse standaards sierden de muren.

Pilatus vroeg Hem: "Bent U de Koning der Joden?" (Lucas 23:3). Pilatus zocht een voorwendsel om Yeshua te berechten en te veroordelen als een misdadiger tegen Rome. De opruiing en bedrieglijke vorst-bewering leken het sterkst. Yeshua had gepredikt: "Het koningschap van de hemel is nabij," terwijl hij menigten van messiaanse enthousiastelingen leidde - een duidelijke uitdaging aan het gezag van Rome over Judea en Galilea.

De Meester vroeg: "Zegt u dit op eigen initiatief, of hebben anderen u over Mij verteld?" (Johannes 18:34).

Pilatus snauwde terug: "Ik ben toch geen Jood? Uw eigen volk en de overpriesters hebben U aan mij uitgeleverd; wat hebt U gedaan?" (Johannes 18:35). De Meester begreep waar Pilatus het gesprek heen wilde leiden en verlegde het onderzoek. Hij maakte Pilatus duidelijk dat Hij noch een revolutionair noch een Zeloot-terrorist was. Hij was niet van plan een politiek koninkrijk te stichten. Hij zei: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn koninkrijk van deze wereld was, dan zouden Mijn dienaren strijden opdat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; maar zoals het nu is, is Mijn koninkrijk niet van deze wereld" (Johannes 18:36).

De Meester sprak cryptisch en ontwijkend. Zijn "koninkrijk is niet van deze wereld" op dezelfde manier als Zijn discipelen "niet van de wereld" waren (Johannes 15:19). De discipelen pasten niet bij de wereld en haar boze wegen, omdat Hij hen uit de wereld had uitverkoren, maar zij waren niet

Yeshua mean to imply that His kingdom was an invisible one that only existed in a “spiritual” sense or up in heaven. On the contrary, the Master anticipated coming in glory, treading down the armies of the nations, scattering the enemies of Israel, and taking up the throne of His father David. His kingdom was “not of this world” yet— it was of the World to Come, and it will one day conquer this world.

He assured Pilate that He was not a Zealot revolutionary. If His kingdom were like a secular, worldly kingdom, He would follow the ways of worldly revolutions. He would have armed His disciples and instructed them to resist. Lichtenstein explains as follows:

Even though in his second coming to earth his kingdom would be “as in heaven, so also in earth” and in Jerusalem, the beloved city, according to the words of the prophets (and it is the same in Revelation 20) ... His kingdom is not like kingships of this world in human power and conquest, by sword and spear with which he would kill the Romans ... Rather it is of another form altogether: While it would be in Jerusalem, it would be a spiritual kingship, not by [physical] power and might, but by the Spirit, as the prophets said. (Commentary on the New Testament)

Years later, in a similar encounter, the Master’s grand-nephews stood before Emperor Domitian explaining that the kingdom of Messiah is not “worldly on earth, but heavenly and angelic, and it will be established at the end of the world when he will come in glory to judge the living and the dead” (Eusebius, *Ecclesiastical History*).

onzichtbaar, geestelijk, of in de hemel. Noch bedoelde Yeshua te beweren dat Zijn koninkrijk een onzichtbaar koninkrijk was dat alleen bestond in "geestelijke" zin of in de hemel. Integendeel, de Meester verwachtte te komen in heerlijkheid, de legers van de naties neer te werpen, de vijanden van Israël te verstrooien, en de troon van Zijn vader David op te nemen. Zijn koninkrijk was "nog niet van deze wereld" - het was van de komende wereld, en het zal op een dag deze wereld veroveren.

Hij verzekerde Pilatus dat Hij geen Zelotisch revolutionair was. Als Zijn koninkrijk als een werelds koninkrijk zou zijn, zou Hij de wegen van wereldse revoluties volgen. Hij zou Zijn discipelen bewapend hebben en hen opgedragen hebben weerstand te bieden. Lichtenstein legt het als volgt uit:

Hoewel bij zijn tweede komst op aarde zijn koninkrijk zou zijn "zoals in de hemel, zo ook op aarde" en in Jeruzalem, de geliefde stad, volgens de woorden van de profeten (en zo is het ook in Openbaring 20) ... Zijn koninkrijk is niet zoals koninkdommen van deze wereld in menselijke macht en verovering, door zwaard en speer waarmee hij de Romeinen zou doden ... Het is veeleer van een andere vorm in het geheel: Hoewel het in Jeruzalem zou zijn, zou het een geestelijk koninkschap zijn, niet door [fysieke] macht en kracht, maar door de Geest, zoals de profeten zeiden. (Commentaar op het Nieuwe Testament)

Jaren later, in een soortgelijke ontmoeting, stonden de achterneven van de Meester voor keizer Domitianus om uit te leggen dat het koninkrijk van de Messias niet "werelds op aarde is, maar hemels en engelachtig, en het zal worden gevestigd aan het einde van de wereld wanneer hij in heerlijkheid zal komen om de levenden en de doden te oordelen" (Eusebius, *Ecclesiastical History*).

